

U 46/2022 rd

Statsrådets skrivelse till riksdagen om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om fluorerade växthusgaser (f-gasförordning)

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen översänds till riksdagen Europeiska kommissionens förslag av den 5 april 2022 till Europaparlamentets och rådets förordning om fluorerade växthusgaser, om ändring av direktiv (EU) 2019/1937 och om upphävande av förordning (EU) nr 517/2014 samt en promemoria om förslaget.

Helsingfors den 25 maj 2022

Miljö- och klimatminister Emma Kari

Konsultativ tjänsteman Eeva Nurmi

EUROPEISKA KOMMISSIONENS FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING OM FLUORERADE VÄXTHUSGASER, OM ÄNDRING AV DIREKTIV (EU) 2019/1937 OCH OM UPPHÄVANDE AV FÖRORDNING (EU) NR 517/2014

1 Bakgrund

Europeiska kommissionen gav den 5 april 2022 ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om fluorerade växthusgaser (COM(2022) 150 final). Förordningen ska upphäva Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014 om fluorerade växthusgaser och om upphävande av förordning (EG) 842/2006.

Fluorerade växthusgaser (nedan *f-gaser*) används främst i kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsutrustning, som expanderingsämnen för plast, som drivgaser för aerosoler, vid brandbekämpning och i elektriska brytare. Användningen av *f-gaser* har ökat kraftigt eftersom de har använts för att ersätta ozonnedbrytande ämnen som har blivit förbjudna. Den ökade användningen beror även på att värmepumpar och luftkonditioneringsutrustning etc. har blivit vanligare. *F-gaser* är inte farliga för ozonskiktet men de är mycket starka växthusgaser. Deras faktor för global uppvärmningspotential kan vara upp till 23 000 gånger högre än koldioxidens. *F-gaser* är till exempel fluorkolväten (nedan *HFC-föreningar*), perfluorerade kolväten och sva-hexafluorid.

Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014 om fluorerade växthusgaser och om upphävande av förordning (EG) nr 842/2006 (nedan *den gällande f-gasförordningen*) minskas mängden *HFC-föreningar* som släpps ut på marknaden i EU gradvis. Tidsplanen för minskningen sträcker sig ändra fram till 2030. Den tillåtna mängden tilldelas som avgiftsfria kvoter företag som producerar *HFC-föreningar* eller importerar dem till EU. Dessutom omfattar förordningen utrustnings- och produktspecifika förbud mot användning av *f-gaser* i nya produkter och utrustning. Personer och företag som hanterar *f-gaser* ska vara certifierade, dvs. att förordningen innehåller bestämmelser om utbildnings- och certifieringsskyldigheter.

Enligt EU:s klimatlag (EU) 1119/2021 ska EU:s växthusgasutsläpp minskas med 55 procent före 2030 och klimatneutralitet uppnås senast 2050. Den gällande *f-gasförordningen* bidrar effektivt till minskning av växthusgasutsläpp men åtgärder i enlighet med den är inte längre tillräckliga. Dessutom reglerar det internationella miljöavtalet om ozonnedbrytande ämnen Montrealprotokollet för närvarande även *HFC-föreningar*. Genom Montrealprotokollet har en bindande tidsplan för att minska produktionen och förbrukningen av *HFC-föreningar* fastställts. Begränsningarna gällande *HFC-föreningar* i Montrealprotokollet har genomförts genom *f-gasförordningen*. Den gällande *f-gasförordningen* uppfyller inte kraven i Montrealprotokollet efter 2030 varför förordningen ska ändras.

F-gaserna har ersatt ozonnedbrytande ämnen vars användning regleras av Europaparlamentet och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet. Kommissionen gav den 5 april 2022 ett förslag även till förordning om ämnen som bryter ned ozonskiktet och om upphävande av förordning (EG) nr 1005/2009 (COM(2022) 151 final) (nedan *ozonförordningen*) om vilket en separat U-skrivelse har utarbetats.

2 Förslagets syfte

Syftet med förslaget är att minska användning av f-gaser som har betydande klimateffekter, främja energieffektiva och säkra alternativ, förbättra förebyggande av läckage från produkter och utrustning som innehåller f-gaser samt förbättra hantering av avfallsfasen för produkter och utrustning. Förslaget syftar även till att förbättra marknadsmöjligheter för alternativa tekniker och gaser med små klimateffekter. Dessutom är syftet att förebygga olaglig handel genom att effektivisera rapportering och tillsyn.

Genom förslaget ska EU:s lagstiftning om gradvis minskning av HFC-föreningar ändras så att den blir förenlig med Montrealprotokollet.

3 Förslagets innehåll

3.1 Förslagets centrala innehåll

I förslaget är tidsplanen för att minska mängden HFC-föreningar som släpps ut på marknaden snävare än i den gällande f-gasförordningen. Mängden uttrycks i ton koldioxidekvivalenter (t CO₂-ekv.) eller med beaktande av varje enskild förenings faktor för global uppvärmningspotential i förhållande till koldioxidens (GWP). Mängden HFC-föreningar som släpps ut på marknaden ska minskas så att den är 23,6 procent 2024, 5,2 procent 2030 och 2,4 procent från och med 2048 jämfört med 2015. Kommissionen ska som för närvarande tilldela företags-specifika kvoter företag som producerar HFC-föreningar och släpper ut dem på marknaden i EU. Kvoterna ska bli avgiftsbelagda.

Genom förslaget fastställs nya utrustnings- och produktspecifika förbud mot användning av f-gaser.

Enligt förslaget ska vissa isoleringscellplaster som innehåller f-gaser återvinnas från byggnader som ska rivs eller renoveras för återanvändning eller korrekt destruktion. Motsvarande bestämmelse föreslås även i ozonförordningen.

Genom förslaget ska förordningens tillämpningsområde utvidgas även till vissa alternativa kylmedel genom att kräva läckagekontroller för utrustning som innehåller sådana, inkludera dem i de utbildningskrav som förutsätts för certifiering av personal och utvidga rapporteringskrav till att omfatta dem.

Genom förordningen ska nya sanktioner fastställas. Det föreslås att den behöriga myndigheten får rätt att ålägga administrativa sanktionsavgifter, ta i beslag eller omhänderta olagliga produkter eller intäkter som erhållits från dem samt återkalla tillståndet eller avbryta verksamheten som strider mot förordningen.

3.2 Förslagets detaljerade innehåll

Kapitel I – Allmänna bestämmelser

I förslaget fastställs förordningens syfte och tillämpningsområde samt nödvändiga definitioner. Genom förordningen ska förebyggande av utsläpp och läckage av f-gaser och deras användning, återvinning och destruktion regleras och säker användning av alternativa ämnen främjas. Samtidigt ska det föreskrivas om import, export, utsläppande på marknaden och användning av f-gaser och utrustning och produkter som innehåller f-gaser, vissa förbud gällande f-gaser,

mängden HFC-föreningar som släpps ut på marknaden samt rapporteringsregler. Förordningens tillämpningsområde ska utvidgas till att till dels omfatta de f-gaser vars klimatuppvärmningspotential (GWP) är liten men vars ackumulering och persistens i miljön man har uttryckt oro över.

Kapitel II – Bränsning av läckage

Förslaget innehåller bestämmelser om förebyggande av läckage och utsläpp (förebyggande av utsläpp, läckagekontroller, läckagevarningssystem och återvinning). Förebyggandet av utsläpp, inklusive avsiktliga utsläpp av ämnen till luften, ska i linje med den gällande förordningen omfatta de gaser som förtecknas i bilaga I (HFC-föreningar, PFC-föreningar och svavelhexafluorid) men det ska utvidgas till att även omfatta f-gaser som förtecknas i bilaga II (till exempel omättade (klor)fluorkolväten, nedan HFO-föreningar). Kraven ska tillämpas på alla aktörer under produktion, lagring, transport, tillverkning och användning av f-gaser och utrustning som innehåller f-gaser. Läckagekontroller och registerföring samt återvinningsskyldigheter föreslås utvidgas till utrustning som innehåller HFO-föreningar som avses i punkt I i bilaga II. Det föreslås att återvinningsskyldigheter utvidgas till att också omfatta vissa isoleringscellplaster som avlägsnas från byggnader (skumisolering i metallbelagda sandwichelement och laminerade isoleringsskivor). Återvunna isoleringsmaterial ska antingen återanvändas eller korrekt destrueras eller f-gaser ska återvinnas från dem för destruktions. Enligt förslaget får HFC-föreningar destrueras endast med godkända metoder som överensstämmer med Montrealprotokollet och även uppfyller kraven i EU:s avfallslagstiftning och den nationella avfallslagstiftningen. Andra f-gaser ska destrueras med metoder som är så miljövänliga som möjligt, medför rimliga kostnader och är förenliga med EU-lagstiftningen och den nationella lagstiftningen. Motsvarande bestämmelse ingår även i förslaget till ozonförordningen.

Utbildnings- och certifieringsprogram för personer och företag föreslås utvidgas till att omfatta hantering av utrustning som innehåller gaser som ersätter f-gaser för att främja säker användning av sådan utrustning. Utbildnings- och certifieringsprogram ska även omfatta energieffektivitetsaspekter.

Enligt förslaget ska medlemsstaterna främja återvinning, återanvändning och destruktions av f-gaser och uppmuntra till inrättande av producentansvarssystem.

Kapitel III – Begränsningar och kontroll av användningen

Förslaget till förordning omfattar begränsningar och förbud vad gäller utsläppandet på marknaden av f-gaser och produkter och utrustning som innehåller f-gaser. Genom förordningen ska vissa användningar av f-gaser helt förbjudas. Det som är nytt jämfört med den gällande förordningen är ett förbud mot användning av desfluran för anestesi från och med den 1 januari 2026. Det ska vara möjligt att ansöka om undantag från förbudet på medicinska grunder. Förbudet i den gällande förordningen mot användning av kylmedel som värmer upp klimatet mycket kraftigt för underhåll av kylutrustning ska i fortsättningen gälla kylenheter i alla storlekar. För närvarande gäller det endast stora kylenheter närmast i affärer.

Utöver förbuden i den gällande förordningen ska det förbjudas att släppa ut följande utrustning och produkter på marknaden:

- alla brandskyddssystem som innehåller f-gaser, utom då säkerhetsstandarder kräver att de används (fr.o.m. 1.1.2024)
- integrerade kylenheter för kommersiellt bruk, alla f-gaser över 150 GWP (1.1.2024)

U 46/2022 rd

- alla integrerade kylenheter, alla f-gaser över 150 GWP (1.1.2025)
- kylenheter, utom kylning under -50 °C, alla f-gaser över 2500 GWP (1.1.2024)
- användningsklar nätdriven (plug-in) luftkonditioneringsutrustning och annan integrerad luftkonditionerings- och värmepumpsutrustning, alla f-gaser över 150 GWP (1.1.2025)
- viss stationär delad luftkonditionerings- och värmepumpsutrustning som innehåller eller vars funktion kräver f-gaser: delade system på högst 12 kW med kylmedel vars GWP är minst 150 och delade system på över 12 kW med kylmedel vars GWP är minst 750, utom då säkerhetsstandarder kräver att de används (1.1.2027)
- personliga hygienprodukter som innehåller f-gaser (1.1.2024)
- utrustning för kylning av huden som innehåller eller vars funktion kräver f-gaser med GWP på minst 150, utom medicinskt bruk (1.1.2024)
- olika typer av elektriska mellan- och högspänningsbrytare som innehåller gaser med GWP på minst 10, om det inte kan bevisas att alternativen inte är tekniskt lämpliga (gradvis 1.1.2026–1.1.2031)

Jämfört med den gällande förordningen klargör förslaget dessutom att produkter och utrustning som olagligen släppts ut på marknaden inte får användas, säljas eller på annat sätt vidarelevereras. Det ska vara tillåtet att efter två år från förbudet gällande utrustningen överlåta vidare produkter och utrustning som lagligen släppts ut på marknaden endast om det finns bevis för deras första lagliga utsläppande på marknaden. Utöver att importera engångsbehållare till tullområdet ska det nu vara förbjudet även att senare leverera tomma eller fyllda engångsbehållare eller göra dem tillgängliga för andra personer. Enligt förslaget ska kraven på märkning utvidgas till att även omfatta produkter och utrustning som innehåller gaser som förtecknas i bilaga II. I märkningen ska det nämnas om produkten eller utrustningen är undantagen från kvotsystemet.

Det föreslås inte att befintliga försvarsrelaterade undantag ändras.

Kapitel IV – Tidsplan för produktion och minskning av mängden fluorkolväten som släpps ut på marknaden

Förslaget innehåller nya bestämmelser om en tidsplan för att minska HFC-produktionen och om HFC-produktionskvoter. Produktionskvoter ska tilldelas producenter på grundval av deras produktionsmängder 2011–2013. Kommissionen ska kunna bevilja nya producenter kvoter på medlemsstatens begäran inom ramen för Montrealprotokollet.

I förslaget föreskrivs i enlighet med bilaga VII om en tidsplan för att minska HFC-föreningar som släpps ut på marknaden (tabell 1). Tidsplanen är snävare än i den gällande förordningen och ska användas även för att samtidigt genomföra bestämmelserna i Montrealprotokollet.

År	t CO ₂ -ekv.	Procent jämfört med utgångsnivån 2015
2024–2026	41 701 077	23,6 %
2027–2029	17 688 360	10 %
2030–2032	9 132 097	5,2 %
2033–2035	8 445 713	4,8 %
2036–2038	6 782 265	3,8 %
2039–2041	6 136 732	3,5 %
2042–2044	5 491 199	3,1 %
2045–2047	4 845 666	2,7 %
från och med 2048	4 200 133	2,4 %

Tabell 1. Minskning av HFC-föreningar som släpps ut på marknaden.

Kvoter ska tilldelas producenter och importörer på samma sätt som i dag. Importören och producenten ska se till att dess kvot är tillräcklig för att vid varje tidpunkt för utsläppande på marknaden täcka mängden HFC-föreningar som släpps ut på marknaden. Avgiften ska vara 3 € för ett ton koldioxidekvivalenter (t CO₂-ekv.) och användas för att täcka kostnader för kommissionens upprätthållande av IT-system.

Förslaget klargör kvotsystemet. Dessutom föreslås det att kommissionens IT-system (f-gasportalen) effektiviseras för att underlätta rapportering och anslutas till system för tullkontroll för att förebygga olaglig handel och missbruk.

I förslaget avskaffas den nedre gränsen för kvotsystemet (numera 100 t CO₂-ekv.), dvs. att kvotsystemet ska omfatta mängder som är mindre än för närvarande. Vissa användningsområden undantas från kvotsystemet. I förslaget omfattar kvotsystemet dosinhalatorer som används för behandling av astma, vilket överensstämmer med Montrealprotokollet. För dem ökas mängden tillgängliga kvoter för att inte äventyra tillgången till dem.

Kapitel V – Handel

Kapitel V i förslaget innehåller helt nya bestämmelser om handel. Genom dem genomförs Montrealprotokollets krav på licensiering som gäller import och export av HFC-föreningar. Vid import och export bör man alltså uppvisa för tullen ett gällande intyg över att företaget har en gällande och tillräcklig kvot för varje importhändelse.

Förslaget förtydligar tullmyndigheternas och marknadskontrollmyndigheternas roll i övervakning av handeln. De uppgifter som behövs vid import och export förtecknas och tullmyndigheternas uppdrag särskilt vid riskbaserade tullkontroller beskrivs. Engångsbehållare ska tas i beslag, omhändertaras eller återkallas från marknaden. För andra produkter ska tull- och marknadskontrollmyndigheterna vidta alla nödvändiga åtgärder, inbegripet beslagtagande eller omhändertagande, så att de förbjudna produkterna inte kommer ut på marknaden igen från ett annat tullkontor i EU. Återexport av olagliga gaser (gaser med ingen kvot) eller produkter som omfattas av förordningen ska förbjudas. Endast utsedda eller godkända tullkontor ska ha rätt att hantera fall av import och export av f-gaser. Endast dessa utsedda kontor ska ha rätt att inleda eller avsluta ett transiteringsförfarande.

Slutligen innehåller förslaget ett förbud mot handel med HFC-föreningar med andra än parter i Montrealprotokollet, i enlighet med de skyldigheter som anges i protokollet från och med den 1 januari 2028.

Kapitel VI – Rapportering och insamling av utsläppsdata

Förslaget utvidgar rapporteringsskyldigheter. De ska gälla producenter av gaser, importörer av gaser (import som kemikalie i bulk, i utrustning och i produkter), exportörer, dem som använder f-gaser som råvaror, destruktions- och regenereringsanläggningar samt företag som mottagit HFC-föreningar som omfattas av undantagen från kvotsystemet. Rapporteringen ska göras elektroniskt via f-gasportalen på samma sätt som i dag.

Medlemsstaterna ska samla in data om utsläpp av f-gaser. För att samla in data ska medlemsstaterna inrätta antingen en databas som verksamhetsutövarnas registerdata samlas i eller ett inventeringssystem.

Kapitel VII – Tillsyn

Det föreslås att informationsutbyte och samarbete mellan myndigheterna ska preciseras. De behöriga myndigheterna ska åläggas att på grundval av risker och bevis kontrollera om företag följer förordningen.

Dessutom säkerställer förslaget att visselblåsares rapporter om överträdelse av förordningen omfattas av skydd i enlighet med direktiv (EU) 2019/1937.

Kapitel VIII – Sanktioner, samrådsforum, kommittéförfarande, utövande av delegeringen

Genom förslaget fastställs nya bestämmelser om sanktioner som motsvarar de bestämmelser som föreslås i ozonförordningen. I förordningen föreslås att sanktionernas nivå och typ ska vara lämpliga och tillämpas med beaktande av lämpliga kriterier, såsom överträdelsens karaktär och allvarlighetsgrad, om överträdelsen är avsiktlig eller beror på försumlighet, företagets ekonomiska situation och de ekonomiska fördelar som erhållits genom överträdelsen. Dessutom ska medlemsstaterna åtminstone ta ut sanktionsavgifter vid överträdelse av förordningen, förklara förverkade eller ta i beslag varor eller intäkter som olagligt erhållits genom överträdelsen och tillfälligt upphäva eller återkalla tillståndet. Enligt förslaget ska en administrativ sanktionsavgift tas ut vid olaglig produktion eller användning av eller handel med f-gaser och produkter och utrustning som omfattas av förordningen. Sanktionsavgiften ska vara minst fem gånger produkternas värde och vid upprepade överträdelse minst åtta gånger produkternas värde. Enligt motiveringen till kapitlet är det fråga om administrativa sanktioner och regleringen kompletterade det föreslagna miljöbrottsdirektivet.

Enligt förslaget ska befogenheten att anta akter delegeras till kommissionen tills vidare i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget i större utsträckning än i den gällande förordningen. Kommissionen ska kunna anta delegerade akter om:

- utrustning och produkter som omfattas av kravet på återvinning av f-gaser (artikel 8.8) (ny befogenhet)
- precisering av kraven på märkning (artikel 12.7) (motsvarar den gällande förordningen)
- uteslutning av vissa användningsområden från kvotsystemet i enlighet med besluten i Montrealprotokollet (artikel 16.3) (ny)

U 46/2022 rd

- den högsta tillåtna mängden HFC-föreningar som släpps ut på marknaden och kvotsystemets funktioner vid allvarliga marknadsstörningar eller om tillämpning av förordningen leder till oönskade effekter (artikel 17.6) (ny)
- övervakning som behövs för förhindrande av olaglig handel i fråga om f-gaser och utrustning som innehåller f-gaser och är i tillfällig lagring, tullförfarande eller transittrafik (artikel 24) (ny)
- komplettering av förordningen med tanke på handel med stater som inte är parter i Montrealprotokollet (artikel 25.2) (ny)
- uppdatering av GWP-värden för ämnen i bilagorna I–IV i enlighet med den internationella klimatpanelens eller Montrealprotokollets vetenskapliga panels rapporter (artikel 35) (motsvarar den gällande förordningen).

Dessutom innehåller förslaget bestämmelser om delegering av genomförandebefogenheter till kommissionen. De genomförandeakter som avses i artikel 291 i EUF-fördraget ska kunna antas i ett granskningsförfarande i enlighet med artikel 5 i den så kallade kommittéförfarandeförordningen (EU nr 182/2011). I förhållande till den gällande förordningen ska den nya delegeringen av genomförandebefogenheter gälla formatet för påvisande av överensstämmelse (artikel 4.5), beviljande av HFC-produktionskvoter (artikel 13), detaljerade arrangemang för betalning av kvoter (artikel 17.5), IT-systemets funktioner (artikel 20.6) och handeln med HFC med parter i Montrealprotokollet (punkterna 3 och 5 i artikel 25).

Ett samrådsforum som föreslås i förslaget existerar i enlighet med den gällande förordningen. I samrådsforumet deltar medlemsstaterna och representanter för civilsamhället, inbegripet miljöorganisationer och representanter för tillverkare, verksamhetsutövare och certifierade personer. Syftet med forumet är att tillhandahålla sakkunskap till kommissionen för genomförandet av förordningen. Kommissionen ska också biträdas av en f-gaskommitté som består av medlemsländerna.

Kapitel IX – Övergångsbestämmelser och slutbestämmelser

Enligt förslaget ska kommissionen offentliggöra en rapport om genomförandet av förordningen senast den 1 januari 2033. Genom förordningen ska Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 om skydd för personer som rapporterar om överträdelser av unionsrätten ändras genom att inkludera f-gasförordningen i dess tillämpningsområde.

4 Förslagets rättsliga grund och förhållande till subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen

Förslagets rättsliga grund är artikel 192.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (miljö). Förslaget behandlas enligt den normala lagstiftningsordningen. Enligt statsrådets ståndpunkt är den rättsliga grunden huvudsakligen lämplig. Vid förhandlingarna ska man dock ännu bedöma och förtydliga de frågor som nämns nedan när det gäller sanktionerna.

Enligt kommissionen är förslaget förenligt med subsidiaritetsprincipen eftersom bekämpning av klimatförändringarna är ett gränsöverskridande mål och inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås enbart genom medlemsstaternas åtgärder. Enligt kommissionen är förslaget också förenligt med proportionalitetsprincipen. Genom åtgärderna i förslaget kan växthusgasutsläpp minskas och skyldigheterna i Montrealprotokollet genomföras. De föreslagna åtgärderna baseras på en bedömning av kostnadseffektiviteten. Alla branscher kan anpassa sig till förändringen

på ett ekonomiskt effektivt sätt. Kostnaderna kan jämföras med andra sektorer där åtgärder krävs för att uppnå målet om klimatneutralitet. För de förbjudna användningsområdena finns tekniskt och ekonomiskt genomförbara alternativ. För de branscher där målen kan uppnås bättre genom att genomföra åtgärder på andra politiska områden föreslås inga detaljerade bestämmelser. Statsrådet anser att förslaget följer subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen.

5 Förslagets konsekvenser

5.1 Konsekvenser för lagstiftningen

EU-förordningar är nationellt direkt tillämplig lagstiftning och förutsätter i regel inte nationellt genomförande. Den gällande f-gasförordningen förpliktar medlemsstaterna till att föreskriva eller besluta om vissa saker på nationell nivå. Nationella ändringar av lagstiftningen som beror på förordningen har genomförts i miljöskyddslagen (527/2014) och strafflagen (39/1889, ändring 761/2018). Miljöskyddslagen föreskriver om behörig myndighet för f-gasförordningen i 21 §, om kompetenskrav gällande ämnen som bryter ned ozonskiktet och fluorerade växthusgaser, om läckagekontroller och om lämnande av uppgifter i kapitel 17 och om tillsyn i kapitel 18. Den behöriga myndigheten är Finlands miljöcentral som dessutom övervakar efterlevnaden av f-gasförordningen i samarbete med Tullen och Säkerhets- och kemikalieverket.

Förslaget till förordning innehåller emellertid nya bestämmelser som medför ändringsbehov i nationell lagstiftning. Enligt artikel 31 i förslaget ska medlemsstaterna föreskriva om sanktioner för bristande efterlevnad av förordningen och vidta åtgärder för att säkerställa att förordningen tillämpas. Bestämmelserna om sanktioner i förslaget till förordning avviker från bestämmelserna om sanktioner i den gällande miljöskyddslagen. Enligt 225 § i miljöskyddslagen kan den som uppsåtligt eller av oaktsamhet överträder vissa artiklar i f-gasförordningen dömas till böter i nuläget. Dessutom är det enligt 48 kap. i strafflagen straffbart att uppsåtligt eller av oaktsamhet överträda f-gasförordningen. Miljöskyddslagen innehåller inte administrativa sanktioner. Inkluderingen av ett förfarande för administrativa sanktioner och åläggande av sanktioner i miljöskyddslagen skulle vara en betydande ändring jämfört med nuläget.

Dessutom ska man undersöka om kravet på att återvinna isoleringscellplast från byggnader medför ett behov av att ändra eller komplettera kraven på bygg- och rivningsavfall som föreskrivs i statsrådets förordning om avfall (978/2021, nedan *avfallsförordningen*).

Bestämmelserna om behöriga nationella myndigheter skulle förbli oförändrade enligt en preliminär bedömning.

5.2 Ekonomiska och administrativa konsekvenser

5.2.1 Konsekvenser för företag

I kommissionens konsekvensbedömning analyserades tre alternativs effektivitet med avseende på målen och miljömässiga, ekonomiska och sociala effekter av dessa. Kommissionens förslag baserar sig på ett alternativ genom vilket man ska genomföra åtgärder som är striktare jämfört med den gällande förordningen men ändå kostnadseffektiva.

I branschen som använder f-gaser finns olika aktörer som bestämmelserna i förordningen kan påverka på olika sätt, såsom producenter, importörer och säljare av f-gaser, tillverkare av utrustning, elbolag, företag som utför service på utrustning, importörer och exportörer av utrustning, användare av utrustning och detaljförsäljare.

Enligt kommissionens konsekvensbedömning skulle förslaget ha inga betydande ekonomiska konsekvenser på unionsnivå. Förslagets konsekvenser för forsknings- och utvecklingsverksamheten och den internationella konkurrenskraften skulle vara positiva då man satsar på utveckling av alternativ teknik och företag skulle ha en bra ställning även på den internationella marknaden. Även nya arbetstillfällen uppskattas uppstå inom sektorn som producerar utrustning. Övergripande konsekvenser för samhällsekonomin skulle vara marginella.

Enligt kommissionens konsekvensbedömning skulle de kostnader som ändringar av tekniken medför för industrin och användare på EU-nivå vara sammanlagt 12 MEUR/år. I dessa kostnader har man beaktat den besparing som uppkommer i driftskostnader för utrustning till följd av förbättrad energieffektivitet. Den administrativa bördan för industrin och myndigheterna uppskattas medföra extra kostnader på 7,3 MEUR/år + 3 MEUR som en engångskostnad. Dessutom skulle kvotavgifter medföras för industrin och importörer (3 € / t CO₂-ekv.).

Den ambitiösa tidsplanen för att minska utsläppandet av HFC-föreningar på marknaden medför enligt kommissionens konsekvensbedömning inga problem eftersom den grundar sig på HFC-föreningarnas klimateffekter: ju mindre faktor för global uppvärmingspotential kylmedlen på marknaden har, desto mer kan man släppa ut av dem på marknaden i ton. Samtidigt gör den nya tekniken möjligt att använda kylmedel med låg GWP. Till exempel kan antalet värmepumpar som är nödvändiga för energiomställningen öka eftersom nya värmepumpar kräver mindre HFC-föreningar med hög GWP.

Den minskade mängden HFC-föreningar med hög GWP som är tillgängliga på EU-marknaden påverkar särskilt underhåll av viss utrustning i bruk. Genom förebyggande av läckage, återvinning av kylmedel och återanvändning kan man säkerställa att utrustning kan användas ända till slutet av sin tekniska livslängd, då inga extra kostnader medförs för användare.

Nya förbud föreslås för produkter och utrustning för vilka det redan nu eller inom en snar framtid finns alternativ med lägre GWP. Förordningen ska emellertid innehålla en möjlighet att ansöka om ett tidsbestämt undantag från begränsningen hos kommissionen om alternativ inte kan användas av tekniska eller säkerhetsmässiga skäl.

För förbuden gällande elektriska brytare är övergångstider längre än för andra förbud för att säkerställa att det finns tillgängliga alternativ. För förbuden gällande elektriska brytare är det viktigt att säkerställa att ersättande alternativ även fungerar vid vintertemperaturer i de norra delarna av Finland och Sverige.

Förbuden gällande utsläppande på marknaden har inga konsekvenser för befintlig utrustning, dvs. att den kan användas ända till slutet av dess tekniska livslängd.

Förbudet mot användning av desfluran som anestesiläkemedel från och med den 1 januari 2026 uppskattas inte ha betydande konsekvenser. Enligt en kartläggning som genomfördes i april 2022 är den mängd desfluran som för närvarande används i Finland ganska liten och i de flesta fall kan användningen ersättas med ett annat preparat. Dessutom ska det vara möjligt att ansöka om undantag från förbudet på medicinska grunder.

Inkluderingen av f-gaser som används som drivgaser för astmainhalatorer i kvotsystemet ska beaktas i kvoterna för att säkerställa tillgången till produkter. Drivgasens andel av produktens

U 46/2022 rd

pris är mycket liten och därför skulle kostnadseffekten för patienter vara obefintlig. Enligt kommissionens konsekvensbedömning uppskattas astmainhalatorer med drivgaser med låg GWP komma ut på marknaden i stor utsträckning före 2025.

Det föreslås att priset på kvoterna ska vara 3 € per ton koldioxidekvivalenter. Denna kostnad gäller de finländska företag som importerar HFC-föreningar inom ramen för de kvoter som kommissionen beviljat. Kvotsystemet gäller export från länder utanför EU, dvs. att kylmedel från en annan EU-land kräver inga kvoter. Kvoter av olika storlekar har allokerats till olika företag. Priser på HFC-föreningar har varierat kraftigt i EU på grund av begränsningarna i den gällande f-gasförordningen och priset på kvoter skulle inte ha någon betydande effekt på priser på kylmedel för slutanvändare enligt kommissionens konsekvensbedömning. Kommissionen skulle kunna ändra priset på kvoter om det ledde till oönskade konsekvenser på marknaden. I fortsättningen skulle med kvoter förknippade kostnader minska när kvoterna minskar om pris-sättningsmodellen baserade sig på ämnens GWP i enlighet med förslaget.

Förordningsförslagets nationella konsekvenser har preliminärt bedömts i en bakgrundsgrupp som har representanter för centrala aktörer i branschen. F-gaser produceras inte i Finland. Det finns några företag som tillverkar kylenheter eller kyl- och luftkonditioneringsutrustning. En betydande del av dem har redan övergått till alternativ med låg GWP. Det finns några företag som tillverkar värmepumpar och en del av dem använder fortfarande kylmedel med hög GWP. I Finland skulle kostnaderna för tillverkningssektorn inte vara betydande i sin helhet. Om det inte finns tillräckligt med kylmedier att tillgå för underhåll av befintliga utrustningar, kan användarna av utrustningarna, såsom handeln, orsakas betydande investeringsbehov av att förnya utrustningarna innan deras tekniska livslängd går ut. Den snabbt ökande efterfrågan på mer miljövänliga kylmedier och utrustning som innehåller sådana påverkar tillgången och priserna på dem på europeisk nivå, så företagen bör ha tid att anpassa sig till förändringarna.

F-gaser har använts som expanderingsämnen för byggnadsisolering på 1990–2010-talen. Det finns ingen uppskattning av hur mycket isoleringsmaterial som avses i förordningen byggnaderna från denna tidsperiod innehåller och hur mycket rivningsavfall med dessa material som skulle uppkomma. Kravet på att återvinna vissa isoleringsmaterial från byggnader skulle medföra extra kostnader för ägare till byggnader och företag som ansvarar för rivningsarbete. I enlighet med markanvändnings- och bygglagen (132/1999) ska rivningen av en byggnad eller en del av en byggnad ordnas så att det skapas förutsättningar för att utnyttja användbara byggnadsdelar och ses till att det uppkomna byggavfallet blir behandlat. Dessutom i enlighet med avfalls-lagen ska innehavare av bygg- och rivningsavfall ordna separat insamling för över tio avfallstyper senast den 1 juli 2022. Sortering av en ny avfallskomponent uppskattas inte ha betydande tilläggs-kostnader. Också andra skadliga ämnen som används för byggnadsisolering, till exempel brandskyddsmedel som innehåller långlivade organiska föreningar (POP), kan förplikta att sortera byggnadsisolering.

De isoleringsmaterial som innehåller f-gaser som avses i förslaget till förordning kan inte skiljas med hjälp av yttre tecken från isoleringsmaterial som innehåller andra expanderingsämnen. I praktiken är det sannolikt att alla liknande isoleringscellplaster ska återvinnas och hanteras på det sätt som krävs i förslaget till förordning från byggnader som byggts under den ovannämnda tidsperioden, om det inte finns information om de ämnen som de innehåller till exempel i bygg-handlingar.

Isoleringscellplaster som avses i förslaget till förordning skulle kunna återanvändas. Alternativet skulle vara att isoleringscellplaster destrueras som sådana eller att expanderingsgaser återvinnas för destruktion. Eftersom isoleringscellplaster som innehåller f-gaser kan i praktiken inte skiljas från de isoleringsmaterial som innehåller ozonnedbrytande ämnen och är farligt avfall

skulle destruktionen av isoleringsmaterial kräva förbränning vid hög temperatur i enlighet med förordningen om avfallsförbränning (151/2013). Dessutom ska förbränningsanläggningen ha ett miljötillstånd för att förbränna det farliga avfallet i fråga. Det finns bara några sådana förbränningsanläggningar i Finland och deras kapacitet att förbränna farligt avfall är begränsad. Destruktionen av isoleringsmaterial skulle därför öka kostnader för transport och behandling av avfall. Priset på destruktion av isoleringsavfall som klassificeras som farligt är cirka 3000 €/ton. För närvarande återvinner endast en anläggning expanderingsgaser från isoleringsmaterial i Finland och därför skulle kostnader för transport kunna vara avsevärda beroende på avfallens uppkomstplats. Dessutom ska den återvunna expanderingsgasen destrueras som farligt avfall (priset på destruktion cirka 3 €/kg). Vid hantering av sandwichelement skulle återvinning och återanvändning av metalltytskikt emellertid kompensera kostnader för avfallshantering.

Att utvidga utbildningskraven till alternativa kylmedel skulle inte medföra betydande kostnader i Finland eftersom alternativa kylmedel och energieffektivitet redan ingår i utbildningsprogram för branschen. Om också certifieringskravet utvidgades på motsvarande sätt skulle detta medföra kostnader för de företag som installerar och utför service på utrustning eftersom befintliga certifieringar skulle behöva kompletteras. I det certifieringsregister som Säkerhets- och kemikalieverket upprätthåller finns sammanlagt 7 200 kylutrustningsföretag varav 4 000 är inom kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsutrustningsbranschen och cirka 3 200 företag utför service på luftkonditioneringsutrustning i fordon. I kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsutrustningsbranschen finns sammanlagt 9 400 certifierade personer och därutöver är 13 800 personer certifierade för att utföra service på luftkonditioneringsutrustning i fordon. Ett beslut om certifiering av personal eller ändring av beslutet kostar 75 euro och ett beslut om kylutrustningsföretag kostar 150 euro. Certifieringen kräver avläggande av yrkesexamen eller specialyrkesexamen. Avläggande av fristående examen kostar 500–1000 euro med alla sina kostnader. Deltagande i läroavtalsutbildning som handleder för examensutbildning men är inte obligatorisk skulle ta ungefär 5–10 arbetsdagar. För närvarande ordnas utbildningen i tre läroanstalter i Finland. Om läroanstalten inte har utrustning som är nödvändig för utbildning i behandling av alternativa kylmedel är dess anskaffningspris 20 000–30 000 €.

5.2.2 Konsekvenser för myndigheterna

Att effektivisera tillsyn över f-gaser och ozonnedbrytande ämnen i enlighet med förslaget och att öka myndighetssamarbete på både nationell och EU-nivå skulle kräva myndighetsresurser i större utsträckning än i nuläget. På grund av bestämmelserna om sanktioner i förslaget till förordning ska Finlands miljöcentral kunna ålägga administrativa sanktioner, till exempel sanktionsavgifter, vid överträdelser av bestämmelserna i förordningen. Enligt uppskattning skulle Finlands miljöcentral behöva sammanlagt cirka 8 månadsverken ytterligare resurser för genomförande och tillsyn av båda förordningarna och därutöver cirka 85 000 euro och 3,5 månadsverken engångsmässigt för utveckling av den laboratorieanalytiskapacitet som är nödvändig för tillsynen. Säkerhets- och kemikalieverket skulle behöva högst cirka två årsverken ytterligare resurser för komplettering och tillsyn av certifieringar. Dessutom ska Tukes vara berett på registerändringar som enligt uppskattning kan medföra en engångskostnad på 50 000–100 000 euro. Säkerhets- och kemikalieverket tar ut en avgift för beviljande av certifieringar. Utgångspunkten är att myndigheternas behov av tilläggsresurser täcks inom ramen för befintliga resurser. Riktlinjer om eventuella behov av tilläggsfinansiering utfärdas separat som en del av planen för de offentliga finanserna och de förfaranden som gäller budgeten.

5.3 Miljökonsekvenser

Genom förslaget ska utsläpp av fluorerade växthusgaser minskas i EU med sammanlagt ca 40 Mt CO₂-ekv. före 2030 och med 310 Mt CO₂-ekv. före 2050. Dessa minskningar tillkommer till utsläppsminskningen på 430 Mt CO₂-ekv. som genomförs i enlighet med den gällande f-gasförordningen. År 2050 ska utsläpp av fluorerade växthusgaser vara sammanlagt 14 Mt CO₂-ekv. eller hälften av mängden som kan uppnås genom åtgärder enligt den gällande förordningen (27 Mt CO₂-ekv.). Detta överensstämmer med EU:s klimatpolitik.

Att återvinna isoleringscellplast från byggnader skulle minska mängden skadliga ämnen i avfallsflöden och därigenom förbättra materialens återanvändbarhet. Att minska läckage av HFO-föreningar skulle minska utsläpp av ämnen som ackumuleras i miljön.

6 Förslagets förhållande till grundlagen samt grundläggande och mänskliga rättigheter

Förslaget till förordning har beröringspunkter med grundläggande och mänskliga rättigheter som föreskrivs i grundlagen med tanke på den straffrättsliga legalitetsprincipen (8 § i grundlagen), näringsfrihet (18 § i grundlagen), ansvar för miljön (20 § i grundlagen) och rättssäkerhet (21 §).

Artikel 31 i förslaget till förordning innehåller bestämmelser om sanktioner för överträdelse av förordningen. Det som är nytt i förslaget till förordning är administrativa sanktioner, inklusive åtminstone administrativa sanktionsavgifter. Om allvarliga överträdelser av f-gasförordningen föreskrivs även i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser (nedan *miljöbrottsdirektivet*) vars reform kommissionen har lagt fram ett förslag om (COM(2021) 851 final). Bestämmelserna i förslaget till förordning ska bedömas i förhållande till den straffrättsliga legalitetsprincipen som tryggas i 8 § i grundlagen och till rättssäkerheten.

Den straffrättsliga legalitetsprincipen tillämpas inte som sådan på bestämmelserna om administrativa sanktioner. Grundlagsutskottet har i sin utlåtandep Praxis emellertid ansett att även bestämmelserna om administrativa sanktioner bör uppfylla allmänna krav på noggrannhet, korrekthet och proportionalitet (GrUU 14/2013 rd, s. 2/II, GrUU 34/2012 rd, s. 3–4, GrUU 17/2012 rd, s. 6).

Artikel 31 i förslaget till förordning är i många avseenden oklar. Enligt artikel 31.4 b i förslaget till förordning skulle sanktionerna för överträdelse av förordningen omfatta åtminstone förverkande eller beslag av olagligt erhållna fördelar eller av intäkter från överträdelse. Formuleringen är oklar i fråga om huruvida uppfyllandet av skyldigheten bara förutsätter bestämmelser om en av åtgärderna eller huruvida båda två bör vara tillgängliga för myndigheterna. Sanktionen skulle också gå längre än skyldigheterna i Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av en tullkodex för unionen (EU) nr 952/2013 eftersom sanktionen även skulle gälla fördelar och intäkter som erhållits genom överträdelser. Det är viktigt att beakta att det inte är möjligt att ålägga förverkandepåföljden i ett administrativt förfarande i Finland, utan att det är fråga om en straffrättslig sanktion som dömts ut av domstol. Enligt statsrådets uppfattning föreskrivs en liknande skyldighet om förverkandepåföljder inte i någon annan EU-lagstiftning än i den straffrättsliga EU-lagstiftningen. Den rättsliga grunden för förslaget till förordning är inte straffrättslig.

Det förblir dessutom oklart i förordningsförslaget för vilken överträdelse av bestämmelserna i förordningen eller för vilka gärningar man ska ålägga en sanktion som avses i förordningen och huruvida vissa sanktioner kan åläggas även i ett straffrättsligt förfarande. Enligt grundlagsutskottet bör man förhålla sig negativt till blankettraffbestämmelser på grund av legalitetsprincipen (t.ex. GrUU 31/2002 rd, s. 3). Av förslagets formulering framgår inte heller entydigt i vilken utsträckning man nationellt kan föreskriva om sanktioner för gärningar. Förslagets förhållande till förslaget till miljöbrottsdirektivet förblir också oklart. I artikel 3 i förslaget till miljöbrottsdirektivet föreskrivs om samma gärningars straffbarhet som brott som i artikel 31.5 i förslaget till f-gasförordning om gärningen är olaglig och den begås avsiktligt eller av grov oaktsamhet. I 10 § i direktivförslaget föreskrivs dessutom om frysning och förverkande av vinning av och hjälpmedel vid brott. Den föreslagna regleringen har betydelse för förbudet mot dubbel straffbarhet som fastställs i internationella konventioner om mänskliga rättigheter och enligt vilket flera påföljder av sanktionskaraktär inte får åläggas för samma gärning.

Enligt 18 § 1 mom. i grundlagen har var och en i enlighet med lag rätt att skaffa sig sin försörjning genom arbete, yrke eller näring som han eller hon valt fritt. Rätten att skaffa sig egen försörjning som tryggas i grundlagen begränsas av vissa realiteter, såsom tillgången på arbetsplatser, utbildningen, erfarenheten och yrkesskickligheten som krävs för arbetet samt behörighetskraven för offentliga tjänster (RP 309/1993 rd). Vid sidan av de faktiska begränsningarna finns det dessutom juridiska begränsningar. Grundlagsutskottet har betraktat näringsfriheten som en huvudregel enligt grundlagen men ansett att det kan krävas tillstånd för näringsverksamhet på särskilda grunder (GrUU 19/2002 rd). Tillståndsplikten kan vara motiverad särskilt för att skydda hälsa och säkerhet. Statsrådet anser att förslagen om certifiering av personer och företag som behandlar fluorerade växthusgaser kan betraktas som nödvändiga och förenliga med proportionalitetsprincipen.

I enlighet med 20 § i grundlagen bär var och en ansvar för miljön. Det allmänna ska verka för att alla tillförsäkras en sund miljö och att var och en har möjlighet att påverka beslut i frågor som gäller den egna livsmiljön. Statsrådet anser att förslaget till förordning främjar genomförandet av de grundläggande miljö rättigheter som föreskrivs i grundlagen.

7 Ålands befogenheter

Enligt 18 § 10 punkten i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) hör ärenden som gäller natur- och miljövard till landskapet Ålands lagstiftningsmakt.

8 Behandling av förslaget i Europeiska unionens organ

Kommissionen presenterade förordningsförslaget i rådets arbetsgrupp för miljön den 20 maj 2022 och arbetsgruppsbehandlingen ska inledas i juni. Europaparlamentets tidsschema är inte ännu känt.

9 Nationell behandling av förslaget

Ett evenemang gällande förslagen om ändring av f-gasförordningen och ozonförordningen har ordnats den 22 april 2022 för en omfattande bakgrundsgrupp som består av intressentgrupper och ett nära samarbete bedrivs kontinuerligt med intressentgrupper. Utkastet till U-skrivelse har kommenterats av centrala myndigheter (arbets- och näringsministeriet, kommunikationsministeriet, inrikesministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, finansministeriet, statsrådets kansli, Ålands landskapsregering, Säkerhets- och kemikalieverket, Finlands miljöcentral, Transport- och kommunikationsverket, Tullen). Kommissionens förslag

har presenterats i miljösektionen (EU23) den 22 april 2022 och behandlats i skriftligt förfarande i miljösektionen vid kommittén för EU-ärenden den 18–19 maj 2022.

10 Statsrådets ståndpunkt

Statsrådet anser att förordningen om f-gaser kan understödjas. Eftersom f-gaser är starka växthusgaser anser statsrådet att det är ändamålsenligt att undvika att använda dem alltid då det är tekniskt och ekonomiskt möjligt att använda alternativa ämnen och metoder. Åtgärder enligt den gällande förordningen är inte tillräckliga för att uppnå EU:s klimatmål.

Statsrådet understöder i huvudsak förslaget riktlinjer om att den högsta tillåtna mängden HFC-föreningar som får släppas ut på marknaden gradvis begränsas striktare än för närvarande och så långt som är tekniskt och kostnadseffektivt möjligt samt beaktande av den tid som behövs för anpassning till förändringar. Statsrådet understöder att kvotsystemet förtydligas och kvoterna görs avgiftsbelagda. Statsrådet understöder även kommissionens förslag om att användning av f-gaser helt förbjuds för vissa ändamål men anser att det vore bra att ännu granska tidsfrister för förbudens ikraftträdande.

Statsrådet anser att återvinning och korrekt destruktion av vissa cellplaster vid grundläggande renovering eller rivning av byggnader skulle vara ett effektivt sätt att minska växthusgasutsläpp. Statsrådet anser dock att detaljerna i bestämmelsen bör granskas för att säkerställa ändamålsenligheten.

Statsrådet anser att det är motiverat att utvidga utbildningen till hantering av alternativa kylmedel för att säkerställa att de tas i bruk på ett säkert sätt. Även utvidgningen av certifieringen till personer och företag som hanterar alternativa kylmedel kan understödjas.

Statsrådet understöder förslaget om att verksamhetsutövarnas rapporteringsskyldigheter görs mer omfattande jämfört med den gällande förordningen. Statsrådet anser att andra åtgärder som syftar till tillsyn och bekämpning av olaglig handel också är nödvändiga men att bestämmelserna ännu bör granskas i detalj för att säkerställa att de tillämpas på ett effektivt sätt och att förordningens mål uppnås.

Statsrådet anser att det är nödvändigt att man strävar efter att ingripa i överträdelser av förordningen mer effektivt än i dag. Administrativa sanktioner kan vara ett effektivt sätt att ingripa i lindrigare och mindre klandervärda gärningar som är enkla att bevisa och som inte kräver utredningsmässiga åtgärder. För att den administrativa sanktionen är effektiv ska förfarandet gällande åläggande av sanktionen emellertid vara så enkelt som möjligt. Åläggande av administrativa sanktioner vid överträdelser av f-gasförordningen skulle vara en betydande förändring i den nuvarande regleringen av sanktioner som grundar sig på straffrättsliga sanktioner. Statsrådet anser att administrativa sanktioners nödvändighet och lämplighet för miljöskyddslagens helhet bör bedömas i den fortsatta beredningen. Bestämmelserna om sanktioner i förordningen bör även preciseras och förtydligas i den fortsatta beredningen för att det är klart vilken sanktion som kan åläggas för varje överträdelse. I förhandlingar gällande förslaget till förordning ska syftet vara att förtydliga också de föreslagna sanktionernas förhållande till förslaget till miljöbrottsdirektiv och bestämmelser om förverkande eller beslag. Dessutom ska man i förhandlingarna ha som mål att den slutliga förordningen inte innehåller skyldigheter som står i strid mot grundläggande beslut i den nationella rättsordningen.

U 46/2022 rd

Eftersom genomförandet av förordningen dessutom kräver nationella lagstiftningsåtgärder anser statsrådet att man vid den fortsatta beredningen bör sträva efter att trygga en tillräcklig tid för dem.

Enligt statsrådet är försvarsrelaterade undantag nödvändiga och det är viktigt att bibehålla dem för att upprätthålla och utveckla försvarsförmågan.

Statsrådet anser att de förslag som ger kommissionen befogenhet att anta delegerade akter och genomförandeakter är till största delen ändamålsenliga. Delegering av lagstiftningsbefogenhet skulle tillåta att snabbt ingripa i missförhållanden som iaktas i genomförande av förordningen till exempel i fråga om förebyggande av olaglig handel eller kvotsystemets funktioner. Exakthet hos delegeringen och noggrann avgränsning av de föreslagna befogenheterna ska ännu granskas. Detta gäller särskilt den delegering av lagstiftningsbefogenhet som avses i artikel 17.6 eftersom det skulle vara en betydande förändring i kvotsystemet.